

Pris 25 kr

Näset – en bildkavalkad

Med utställningen *Näset – en bildkavalkad 1950- 60- och 70-talen* ville vi visa bilder som ligger lite närmare i tiden än vad vi tidigare haft tillgång till. Då vi förra året visade delar av Falsterbo museums bildskatt var visserligen bilderna i sig intressanta, men publiken hade oftast ingen direkt relation till personer och händelser på bilden.

Genom att denna gång ta Sydsvenskans bildarkiv till hjälp och med Joakim Berglund på *Bilder i Syd* som guide, fick vi tillgång till pressfoton från betydligt senare tider.

Urvalet gjordes av Thomas Törnquist, Ingemar Johansson och Christian Kind-

blad. Det tog oss totalt 45 timmar att gå igenom alla mappar och lådor med bilder som var relaterade till Falsterbonäset. Allt som var märkt Skanör, Falsterbo, Höllviksnäs, Ljunghusen och Kämpinge gick igenom och ur detta material fick vi fram ca 230 bilder.

Bildurvalet gjordes ursprungligen med flera projekt i tankarna. Ingemar håller på med en bok om Höllviken, Christian och Bertil arbetar med en bok om butiker i Skanör och Falsterbo och dessutom fundera vi på att göra något om Skanörs Gästis, vars historia aldrig har skrivits. Tillsammans med idén om en utställning på temat 1950-, 60- och 70-tal, blev det

Hänt sedan sist

Du har inte missat något nummer av vår tidskrift! Det är vi som inte klarade av att göra både tidning och utställning i början av sommaren.

I stället blir det två extra tjocka nummer nu under hösten. Nästa nummer är dessutom ett jubileum, nummer femtio sedan starten (om vi inte räknar ett extranummer som kom ut i samband med en utställning, nr 16 1/2 2003).

Om vi får säga det själva, så är vi mycket nöjda med utställningen *Näset - en bildkavalkad 1950-80*. Det blev lite struligt inför invigningen, problem med bildutskrifterna, men på det hela taget så blev det bra. Vi räknade in 1500 besökande, vilket är mycket bra på åtta dagar. Vi sålde dessutom en hel del böcker. Men som vanligt är det kontakten med medlemmar och andra besökare som är viktigast för oss.

Till skillnad från de flesta utställningar på museer och gallerier, så finns vi där hela tiden. Minst två från styrelsen finns på plats för att svara på frågor, men också för att själva ställa frågor och ta vara på publikens kunskap. Det fanns pärmar på plats för att fördjupa sig i bildurvalet och skriva kommentarer. Som alltid blev det en del motstridiga uppgifter, men vi tror oss nu ha rätt ut vem som finns på bilderna. Uppgifterna om detta var i många fall bristfällig från början.

Styrelsen vill särskilt tacka Christian och Thomas för deras arbete med utställningen. Det är ju inte enbart bildurval, sortering i grupper, layout och texter som skall göras. Även reklam, posters, pressinfo och alla praktiska ting i samband med en utställning skall fungera. Hela styrelsen deltar som vanligt i förberedelserna, men främst har en arbetsgrupp med

en hel del bilder som köptes från Sydsvenskans bildarkiv.

I arkivet finns cirka tio miljoner bilder. Många är tagna digitalt under de senaste åren, men de flesta finns som negativ och papperskopior. De är upplagda efter ämne, vilket innebär att vi var tvungna att hoppa över stora ämnesområden som, olyckor, bränder, bråk och mord. Visserligen har det hänt en hel del på Näset genom tiderna, men det hade tagit för lång tid att vaska fram något intressant ur detta omfattande material.

Arkivet innehåller inte enbart bilder tagna av Sydsvenskans egna fotografer, även Arbetets bildarkiv finns här och dessutom Skånereportage. Det senare arkivet var extra intressant för oss. Det innehöll nämligen något tusental negativ från en fotoaffär i Falsterbo. Allfoto på Gröna torg ägdes av Bertil Rubin som också var ägare till Skånereportage.

Under åren 1949 till ca 1956 tog fotograferna som arbetade där en mängd uppdrag som bröllop, konfirmationer, hästhoppningar mm. Förutom rena uppdrag, tog de också bilder på affärer, caféer och händelser runt om i Falsterbo. Vem som tagit de olika

bilderna vet vi oftast inte, men några negativ är märkta Pierre, vilket bör uttydas Pierre Mens som senare blev fotograf på Arbetet.

När väl utställningen är invigd börjar det roliga, nämligen att prata med besökarna. Vi finns hela tiden där för att förklara och lyssna på kommentarerna så att vi fångar upp uppgifter om bilderna.

Vem är vem?

I Sydsvenskans fina artikel den 24 juni sökte vi upplysningar kring bilderna. Det blev uppmärksammat av besökarna och vi »överöstes« med förslag och små berättelser kring bilderna. Inte alltid var det samma förslag man hade på namnen och det blev ibland stor diskussion om vem som var vem på bilderna. Vi kan nämna bilden på de tre cyklisterna i Falsterbo, där meningarna gick isär och bl.a. hörde man om det är »Kalle från Skanör« vad hade han att göra i Falsterbo på hösten!? Till slut uppenbarade sig en av killarna och bestämde vem som var vem på bilden.

– Jag känner igen min mössa och

Lena Holmgren och Birgitta Ericson fann sina respektive mödrar på bilden.

Slutpredikat i Missionshuset i Falsterbo 1979. Sista sammankomsten samlade runt 60 åhörare, vilket ungefär är vad som fick plats i huset. Edit Nilsson till vänster och Linnéa Jönsson gill höger går hand i hand på den isiga Storgatan. Bakom dem syns bl.a. Edith Bergquist, Erland Borgström från Salemskyrkan i Malmö och Gunnar Jönsson.

det var nästan bara jag som hade dubbade däck på cykeln.

Undertexterna på bilderna var oftast Sydsvenskans egna och flera av besökarna hade synpunkter, bl.a. var det någon som med bestämdhet hävdade att bilden av dansbanan Nyckelhålet i Höllviken inte alls var Nyckelhålet utan det tidigare dans- och nöjesstället Furet också det i Höllviken. Det avgjordes av en »byggare« som med

kraft hävdade att Furet inte alls hade sådan pelare mitt på dansgolvet!

Missionshuset

Sedan har vi solskenshistorien om damerna som kände igen sina mammor på bilden »sista mötet« en nästan osannolik tillfällighet som Tomas i styrelsen fick uppleva.

Två damer var på utställningen helt separat från varandra, båda får syn på bilden med de två damerna som en kylig vinterkväll går från sista mötet i Falsterbo missionshus och utbrister – Det är ju min mor!

För så var det, de var döttrar till de båda damerna på bilden. Alltså inte

Thomas och Christian gjort utställningen möjlig.

Tack också till kommunen som gjorde det möjligt att ha utställningen och till Söderling & Jeppsson som skötte utomhusreklamen.

Krigsminnen

Under höst och vår har vi, särskilt Bertil, arbetat med bevarandet av några skyddsvärn längs Falsterbokanalen. Vi kommer att »adoptera« några värn av olika typ för att någon gång per år visa upp dem.

Fortifikationsförvaltningen håller nämligen på att, i samarbete med kommunen, försegla alla gamla värn och i några fall ta bort dem helt. Det är en stor apparat och kostar en hel del pengar.

Vi kommer under hösten att i samarbete med de inblandade parterna välja ut och låta rusta upp ett antal lämpliga värn för framtida visning.

I övrigt har vi deltagit i ett antal marknader och andra tillfällen då vi kunnat informera om vår verksamhet och sälja våra böcker. *Söderslättsdagen* i Smygehuk i juni, *Museets Dag* i Falsterbo i juli och *Havets Dag* vid Falsterbokanalen i augusti.

Nöjda utställare, Christian Kindblad och Thomas Thörnquist.

Näset – en bildkavalkad, fortsättning

Invigningsdagens folkmyller.

systrar, utan till respektive mammor. Dagen efter kom Doris Wittgren in och även hon visade sig vara dotter till Edit Nilsson.

Även bilden från Café Blå Porten, som låg vid Gamla Torg i Falsterbo på 1950-talet, fick sin förklaring.

Caféet låg granne med affären och har än idag en blåmålad port. På bilden till höger ser vi den då 19-åriga Stina Jerre 1953. Nedan en bild med samma Stina från utställningen.

Finkostym

Omslaget visar bärnstenssnidare Olof Anderson som iförd hatt, väst, kostym och uppkavlade byxor letar bärnsten på Falsterbostranden i augusti 1954. Detta var inte hans

normala klädsel, men eftersom han skulle »bildas av«, så plockades finkostymen fram.

Bok om butiker

Vi håller på att samla uppgifter kring butiker och affärer i Skanör och Falsterbo och naturligtvis passade vi på att fråga besökarna om vad de viste om gamla tider.

En del har bott i Falsterbo hela sitt liv, men vet ganska lite om Skanör och tvärt om. Någon var bara på tillfälligt besök, men hade tillbringat sin barndoms somrar på Näset.

Till höger ser vi Storgatan i Falsterbo med ett gäng ungdomar på cykel. Det är från vänster: Alf Larsén, Mats Kristersson och Per Olof Ahlström. Fast andra åsikter finns!

Nedan sjösättning av en fiskebåt i Skanörs hamn. Från vänster Kaj Fryklund, Dan eller Anders Bergström, Carl Evert Lundh, okänd, Sune Andersson och ev. John Bergström.

Näset – en bildkavalkad, fortsättning

Alla bilder fick vi inte klarhet i så vi kommer att visa delar av utställningen på nytt. Dels i samband med att Skanörs nya bibliotek invigs i oktober, dels på Höllvikens bibliotek. Alla planscher kommer inte med, men vi plockar fram de bästa bitarna.

Har du kommentarer eller fakta kring bilderna, så hör av dig. Våra telefonnummer och mailadresser finns på sista sidan.

Polisöverfall

Allt var inte glädje, två bilder av reportagekaraktär från utställningen påminner om ond bråd död.

Två polismän sköts ned i Höllviken 1973 i samband med ett inbrott. De skulle visitera en misstänkt bil då föraren plötsligt drog upp ett vapen. Poliserna blev svårt sårade, men efter en längre sjukhusvistelse kom de tillbaka i tjänst. Gärningsmannen sköts till döds. Han var en dubbelnatur, dels delägare i en restaurang i Trelleborg och föreningsmänniska, dels tjuv och bankrånare.

Paret Sjöwall-Wahlöö baserade delar av sin polisroman »Polismördarna« på detta brott. Helt stämmer den inte överens med verkligheten. Deras politiska agenda gör att vissa delar har ändrats. Boken kom ut 1974 som nummer nio av tio i serien *Roman om ett brott*.

chk

Samtliga äldre bilder i artikeln kommer från Sydsvenskans arkiv. Det går att köpa bilderna därifrån. Ring 040-631 14 70 eller Joakim Berglund direkt 0706-37 89 23. Det går också bra att bläddra bland de bilder som finns upplagda på nätet, även om bara en bråkdel av bilderna är skannade:
www.bilderisyd.se

Maj Lundbergh var cigarettflicka på Falsterbohus 1953. Här har vi ett verkligt utdött yrke. Politiskt och hälsomässigt omöjligt idag, men då ett utmärkt sommarjobb.

I samband med invigningen delade vi också ut Callunas Kulturpenning för 2012 till Mikael Kristersson från Falsterbo för hans engagemang i samhälls- och naturfrågor och hans framgångar som naturfilmare.

Vi har inte en chans!

Här låg pistolbeskrivningen – under honom den grovkalibriga revolvern med fyra extra skott.

— Kom med, sa jag till de båda männen i Forden. I halvljuset från Forden började vi gå mot polisbilen, men hann inte långt. Den ena mannen rusade åt sidan, snurrade runt. Högerhanden for ned mot midjan. Jag skymtade ett brunt revolverhölster. Sekunden senare sköt han.

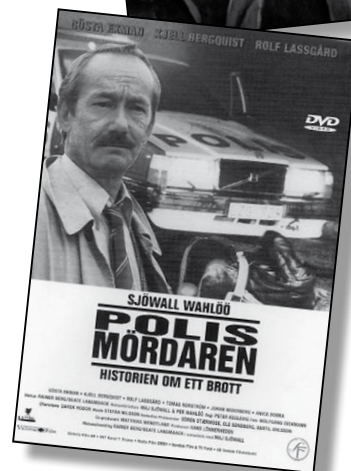
SE-reportage: Bo AMqvist — Sven-Erik Johansson m fl (foto)

Överst till vänster: Tidningen Se gör reportage om skjutningarna.

Ovan: Gärningsmannens pistol av gangstermodell plus ammunition ligger kvar på marken.

Till vänster: Den dödade mannens vapensamling.

När boken blev film flyttades handlingen bort från Skåne!

»Under Bergning af Kongl. Privilig. Dykeri-

Del I; Om fyndet av en gammal märkplåt i Skanör.

En ovanligt vacker höstförmiddag i slutet av 1920-talet har lantbrukaren till gården nummer 47 uti kvarteret Renen i Skanör, Nils Melin, tagit korg och grepe med sig ut i gårdens potatisland för att skörda vinterpotatis till husbehov och blygsam gårdsförsäljning. Nils hade flyttat till den lilla staden 1911 tillsammans med sin hustru Svea. Makarna Melin hade varit nygifta den gången och flyttat till Skanör för att ta över stadens Gästgivargård. Nils Melin hade varit gästgivare och skjutsstationsföreståndare och tillika skött den lilla stadens spritbolag under tiden 1911-1919. Men efter den bistra ekonomiska konjunkturen även i vårt land under *Det stora kriget* hade gästgivare Melin sålt gården på Mellangatan och brutit sig en bana som lantbrukare. Han skulle senare under lång tid, från 1929 till sin död 1948, komma att förestå Skanörs spritbolag och tituleras disponent.

Men nu är det ännu tjugotal och Nils Melin vänder upp potatisstånd i sin gårds trädgård. Potatislandet är förhållandevis stort och prydligt omgärdat av en tuktad buxbomshäck. Och Nils kan glädja sig åt en prima skörd detta år; han kan rota fram både många och stora knölar från varje uppvänt stånd. Varje gång korgen blivit nästan full tömmer han den i en jutesäck. Framåt middagstid har Nils Melin fyllt två säckar med vinterpotatis och är på god väg med en tredje. Han rätar på ryggen, ser att väl över två tredjedelar av landet är skördat och tänker, att tre kan vara nog, resten av potatisen kan få stå kvar ett par veckor i den sandiga jorden. Nils vänder ett stånd till med sin grepe. Han böjer rygg, greppar om blasten och skakar potatisvältan så att knölarne lossnar från plantan och jorden från dem. Han plockar nästan ett dussin av stora och lite mindre potatis och hivar dem vant i

korgen utan att titta åt det hållet. Till sist krattar Nils Melin med handen igenom platsen där potatisplantan stått, för kanske gömmer sig där en potatis till eller två. Den här gången blir han utan potatisar men får upp en litet vasst och tunt föremål som han nyfiket synar. Nils tror först att det bara är en bortkastad bit bleckplåt som han funnit men när han kraftsat bort jorden från föremålet blir han betänksam. Det är en liten, svagt välvd sköld med fyra små hål i kanterna. Och skölden pryds av en bild i relief även om Nils inte genast kan se vad den föreställer. Nils sätter grepen i jorden och går in till sin Svea i gårdens kök. Middagen är nästan klar men den får vänta på spisen för nu vill Nils stilla sin nyfikenhet; Vad har han funnit?

Svea pumpar upp vatten i diskhon och tvättar den lilla skölden ren med såpa och rotborste medan Nils byter från de slitna arbetsbyxor till sina vardagskläder. Så går fyndet från potatislandet mellan dem och makarna Melin visar varandra vad man efterhand upptäcker.

Den lilla svagt välvda skölden är av mässing, tycks det; den är mörkt grönbrun, något ärgig på sina ställen men metallen lyser klart från kanten där Nils skrapat den försiktigt men en kökskniv. Plåten är omkring två och tre kvarts tum

hög och två och en kvarts tum bred.¹ Men det märkliga är att skölden är präglad med en dramatisk bild och bär texten: UNDER BERGNING AF KONGL. PRIVILIG. DYKERI-COMPAGNI. Bilden är ett konstverk i miniatyr. Den visar på en gång två skeden av en svår sjöolycka. Man ser ett stort segelfartyg med två rader fönster i akterkastellet som under en svår storm ränt på höga klippor, förlorat riggen och håller på att brytas sönder. Klipporna är höga och vassa. Vågorna reser sig högt över skeppet. Men samtidigt visas hur skeppets last bärgas, ja, kanske till och att man försöker rädda det stormskadade fartyget: Med risk för livet tar driftiga män en öppen båt, i lä av det förlista skeppets skrov, emot tunnor och annat gods som andra män ombord på vraket firar ner till dem eller lämpar i havet.

Under all tid som människor färdats över haven har, långt in i modern tid, risken för sjöolyckor och förlust av liv, fartyg och gods ständigt varit närvarande. Man behöver bara tänka på några av sjöfartens grundförutsättningar i Norden från medeltiden tills långt fram på 1800-talet för att förstå det. Under denna långa period var fyrväsendet måttligt utbyggt och de få ljuspunkterna längs kusterna öppna koleldar. Utprickning av grund saknades i regel och inga fyrskepp var utlagda. När småningom sjökort kom att framställas var de osäkra och i långliga tider ingenting för enklare skeppare. Egentliga navigationsinstrument saknades länge. Inte heller kunde man ta del av vår tids sjöväderprognoser utan man fick lita på hur erfaret sjöfolk tydde vindar, molnformationer och liknande tecken på annalkande oväder. Den som gick till sjöss dåmera la bokstavligen sitt liv i Guds hand och fick i övrigt sätta sin lit till skeppets befälhavare, sina kamrater och den egna förmågan.

Förhållandena på Falsterbonäset kan med fördel tas som exempel på

Compagni.«

det sagda. Farvattnen runt halvön, tröskeln mellan Öresund och södra Östersjön, var förrådiska med sandbankar som förändrades och grundades upp genom påverkan av de starka strömmarna i området. Falsterbo rev, som sträcker sig långt ut i havet söder om Näset, var fram i modern teknisk tid ett starkt hot mot liv och egendom. Många, många fartyg har under århundradena av sjöfart runt Näset ränt på revet och förlist även om Skandinavians äldsta fyrplats inrättades på Näsets södra udde redan på medeltiden, revet tidigt också märktes ut med en förankrad tunna och Sveriges första fyrskepp, Falsterbo ref, förankrades där redan år 1831. Dessa åtgärder räddade nog

riktig eller, om så inte skulle vara fallet, trots allt sann i en djupare mening.³

Den enes död den andres bröd,

säger ordspråket. För om de som for på sjön bad Gud om god resa och i trängda fall sökte frälsning till livet mot löfte om ett präktigt votivskepp i gengäva, kunde det i någon fattig kustsocken hända att kyrkoherden i svåra tider med sina fattiga församlingsbor i åtanke vände sig till samme Gud och bad: »O store Gud, gif oss ett Vraak ...« Ty av hävd ansåg kustbefolkningen, att ett stormförlist skepp var en skänk från ovan som efter urminnes sedvanerätt tillhörde dem som djärvt bärgade det eller dess last.

fartyg ur kurs och på grund för att därefter kunna njuta frukterna av en lyckosam bärgning.

När Nils Melin hade funnit den lilla mässingsplåten i sitt potatisland försökte han ta reda på vad det var för tingest och vad den kunde ha använts till. Han frågade först borgmästaren i Skanör vid den här tiden, Erik Torslow. Nils visste, att Torslow var kunnig när det gällde Näsets historia. Borgmästaren hade 1922 publicerat en skrift om gårdetalet på Näset och Nils hade fått ett dedicerat exemplar av det lilla häftet.⁴ Som Nils Melin räknat med, blev borgmästaren också intresseras av mässingsplåten men annat kunde han inte säga än att peka på att på plåten stod det DYKERI-COMPAGNI och att gatan som Nils Melin gård låg vid hette just Dykerigatan. Det borde finnas ett samband, menade borgmästaren. Kanske hade någon som varit i Dykerikompaniets tjänst bott i kvartret. Kanske hade kompaniet haft en förman vars gård legat på platsen. Nils Melin tog ytterligare kontakter med sakkunnigt folk och fick småningom någon kunskap om den bärgningsverksamhet som under gången tid skett längs Skånelands kuster och som kopparplåten var bevis för. Nils fick veta att två företag länge haft monopol på bärgning av skepp och deras gods längs den svenska kusten, det ena i de västra

Marinmotiv med båt i sjönöd av den danske målaren Ludvig Richarde (1862-1929).

både liv, fartyg och last men det var i gångna tider inte unikt att flera skepp gick på Falsterbo rev under samma oväder. Flera gånger har det hänt att upp till sju haverister stått på grund där samtidigt.² Det kan således mycket väl vara så, att den stående order erfarna kustskeppares förr sades ha givit, nämligen att »kocken ej må sätta ärtkitteln på elden förrän Falsterbo rev är rundat i händelse skutan skulle törna, ty då störtar ärtkitteln över ända,« är

Eller, om bärgning inte kunde ske utan fartyget bröts sönder i ovädret, var företagsamma nog att samla fartygets vrakgods längs stranden: last, utrustning och inventarier från skeppet eller prima virke från dess skrov och överbyggnader. Det kunde till och med hända, att män med rymliga samveten hjälpte ödet en smula på traven genom att tända bloss på uddar där inga fyreldar skulle finnas och på så sätt lurade

Kommentarer

¹⁾ En tum var 2,474 cm. Märkplåten var således 55 mm bred och 68 mm hög.

²⁾ Jeppsson (1937) Skanör-Falsterbo och Ljunghusen i äldre och nyare tid. Sid 26.

³⁾ Citatet: ibid.

⁴⁾ Torslow, Erik (1922) Gårdetalet i Skanör och Falsterbo.

⁵⁾ Plåten från det norra Dykerikompaniet hittades i Nynäshamn och förvaras enligt uppgift på Sjöhistoriska Museet i Stockholm.

»Under Bergning af Kongl. Privilig. Dykeri-Compagni.«, fortsättning.

och södra farvattnen och det andra i de norra. Han fick också reda på, att den lilla skölden med sin bild och sin text var unik. Ingen annan plåt hade bevarats från det Södra Dykerie Compagniet och bara en från det norra, Norra Dykerie & Bergnings-societeten.⁵ Nils Melin fick också höra, att plåten manifesterade Dykerikompaniernas rätt. Det var genom att spika fast plåten på det strandade fartyget som andra bärgare uteslöts från rätt till bärgarlön. Nils Melin tog de lämnade uppgifterna för gott och de kom att traderades inom hans familj.

Det hände då och då, så länge Nils Melin levde, att han tog fram och visade mässingsplåten för släkt och vänner. Nils berättade vad han visste om den unika plåtbiten och spekulerade i vad hur Dykerigatan i Skanör fått sitt namn. I vår tid har Lars Dufberg pekat på att namnet kommer »efter ett hus vid gatan, som ägdes av borgmästaren Lorens Cronsioe men utnyttjades av »Kongl. Privilig: Dykerikom-

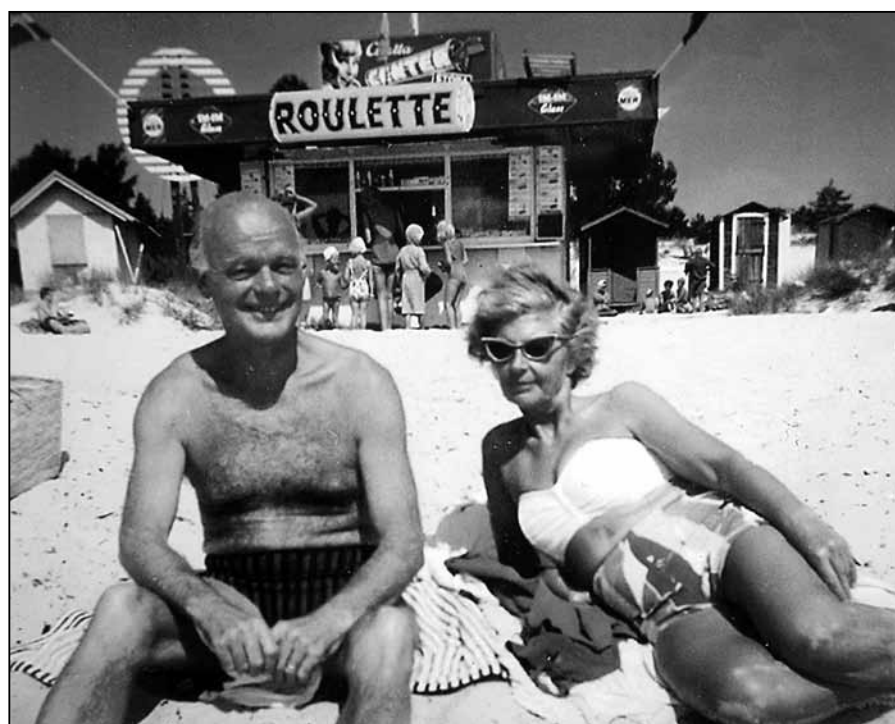
pagniet« det låter både möjlig och troligt liksom att huset kan ha legat »på norra sidan av gatan på sträckan mellan Mellangatan och Östergatan«. Men huset finns inte kvar i våra dagar. Äldre bebyggelse på tomten brann sannolikt ner i den förhärjande branden 1885 och den gård som efter branden byggdes upp revs i modern tid.

Lars Melin

Den så kallade Dykerigården på hörnet av Mellangatan och Dykerigatan revs så sent som på 1990-talet.

Översandning vid Kämpingestranden

Här kommer ett inlägg i debatten om Kämpingestranden av barnstessnidaren Leif Brost:

Kiosken nedanför Sveavägen i östra delen av Kämpingebukten håller på att sandas över.

Tiotusentalstals kubikmeter sand har ackumulerats längs stränderna på Falsterbohalvön sedan 1960-talet. Detta är inget nytt! Geolog Bertil Ringberg har tidigare skrivit om flygsandsdynerna som växer i FNF:s *Natur i Sydväst* nr 2, 2011. Artikeln publicerades även i *På Ljungen* nr 47 sid. 1-5.

Som bilderna nedan visar fanns enbart låga klitter vid kiosken när jag var barn för 50-60 år sedan. Idag har det byggts upp dyner på upp till fem meters höjd. Kiosken

grävs fram varje år, men står kvar på ursprungsplatsen. Badhytterna som syns i bakgrunden hade varit helt inbäddade i klitterna om de hade funnits kvar. Den ackumulerade sanden i dynerna har flyttat närmare vattenlinjen vilket förklarar att det ibland ser ut som erosion i gamla klitter. I själva verket återförs den ackumulerade sanden till stranden vid storm och högvatten.

Badgästerna behöver inte oroa sig för att det har blivit mindre sand. Det ser bara så ut.

*Med vänlig hälsning, Leif Brost,
gammal badgäst i Kämpinge.*

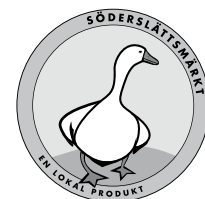

Föregående sida: Kiosken på 1960-talet.

Överst: Kiosken på 1950-talet.

Till vänster och nedan: Klitterna och kiosken idag med den förvillande erosionen.

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse
Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Eila Mårtensson
Bertil Björck
Rune Bengtsson
Thomas Törnqvist

Redaktör
Christian Kindblad, *chk*
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare
Ingemar H. Johansson, *ihj*
calluna@tele2.se

Grafisk form
Christian Kindblad

Tryck
Holmbergs, Malmö

Adress
Kulturföreningen Calluna
Västra Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida
www.calluna.nu

Medlemsskap
Sätt in 130 kr på vårt konto
plusgiro 250862-0

Tidningen utkommer
med 3-4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, Calluna vulgaris

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN

Skollovskolonierna
på Ljungen
av Ingemar H Johansson
130 kr.

Falsterbohus
– med tårna i sanden och
klackarna i taket
180 kr

Kämpinge
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
170 kr.

På Ljungen
nummer 1-25
samlade i bokform
180 kr.

På Ljungen
nummer 26-40
samlade i bokform
180 kr.

Skanör och
Falsterbos historia
från A till Ö
av Christer Melin
95 kr.

Fru Kungen
Drottning Margareta I
av Marie Sjögren
70 kr.

Posten i Skanör
och Falsterbo
av Lars Dufberg
80 kr.

Från Sillabör
till Snabbköp
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
160 kr. Nu 100 kr.

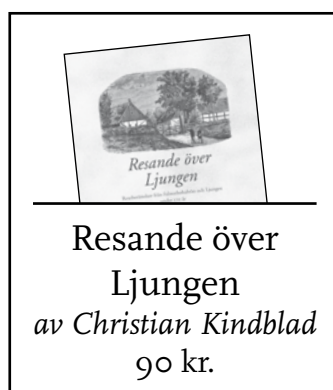
Tåget har gått!
av Christian Kindblad
50 kr.

Historier från
Skanör
av Anders Carlsten
130 kr.

Stinsen i
Falsterbo
av Stig Mårtensson
125 kr.

Resande över
Ljungen
av Christian Kindblad
90 kr.

Ett stycke
kanalhistoria
av Sven Lundström m.fl.
50 kr.

Höllviken
– bilder och minnen
från förr
125 kr.